

AMBULANCETJENESTE. Mange folkekirker oplever konflikter mellem de ansatte eller i menighedsrådene. Sognepræst Jesper Strange (tv.) og lektor Elmo Due rykker ud som mægglere, når konflikterne bryder ud i de danske folkekirker. Her sidder de to konfliktmægglere i Vor Frue Kirke i København. – Foto: Jens Dresling

Pol 27/405

Mægling gav bedre samarbejds-klima

Konfliktmægling udryddede ikke den jiftige stemning i Mariakirken på Vesterbro, men det plittede menighedsråd har indset nødvendigheden af samarbejde.

af Anne M. Sørensen

iden et brag af et kampvalg i menighedsrådet i november sidste år har Mariakirken på Vesterbro været splittet i to uforsonlige lejre. Det åldt i Elmo Dues lod at rykke den konfliktramte kirke i undsætning.

Konflikten handlede – og

handler stadig – om de narkomaner, der holder til på pladsen foran kirken. I 30 år har Mariatjenesten udført sit sociale arbejde blandt misbrugerne med sognets opbakning, men nye beboere med små børn føler sig utrygge og ønsker dem væk fra kvarteret. Derfor udfordrede de den eksisterende fællesliste og kom under massiv valgdeltagelse ind i det nye menighedsråd med fire ud af ni medlemmer.

De to fløje har haft mere end svært ved at samarbejde, og her kom Elmo Due ind. Et mæglingsseminar blev sidste måned stablet på benene for at få parterne til at tale sammen, og det forløb positivt, mener begge fløje.

»Det gik supergodt. Mæg-

lerne var upartiske og professionelle, hvad vi ærlig talt ikke havde ventet«, siger Henrik Jacobsen fra den nye sogneliste.

Han synes, det var rart at få sat ord på konflikten, selv om han ikke selv har ændret holdning til det grundproblem, der skiller parterne, nemlig Mariatjenestens sociale arbejde og narkomanernes tilstedeværelse.

Andre øjne

»Men jeg tror, at de andre ser os med lidt andre øjne nu. Måske kan de se, at vi ikke er helt så militante, som de gik og troede«, siger han.

For Torben Weirup fra den gamle fællesliste, der støtter Mariatjenesten, blev det klart, at de to fløje er

nødt til at tale sammen i stedet for at udveksle spydige bemærkninger, og det er en begyndelse, siger Weirup, der selv vil bestræbe sig på at holde en venlig tone. Hidtil har den været giftig fra alle sider, siger han.

»Jeg forstår ikke den anden side bedre, og jeg er heller ikke parat til at ændre holdning, men hvis man skal sidde sammen i fire år og løse en række praktiske ting, så må man tale sammen, selv om man er uenig. Det blev klart, og på den måde var seminaret en god ide.

Men træerne vokser ikke ind i himlen, og Henrik Jacobsen kan godt være bekymret over, at der ikke er planlagt opfølgning til mæglingsseminaret.

»Nu er det jo længe siden, at vi mødtes, og jeg tror ærlig talt, at folk har glemt, hvad vi lærte. Måske er vi tilbage ved start, når der næste gang er menighedsrådsmøde«.

anne.sorensen@pol.dk

Krisehjælp

Det Juridiske Fakultet på Københavns Universitet indførte i 2002 en masteruddannelse i konfliktmægling, og de første 26 konfliktmægglere sprang ud sidste år. Sognepræst Jesper Strange og lektor Elmo Due fra Pastoralseminariet i København var med.

Førstehjælp til ansatte i kirken

Folkekirken har fået to konfliktmæglere. De fungerer som ambulancetjeneste for de små kirkelige arbejdspladser, der rammes af samarbejdsvanskeligheder.

Af Anne M. Sørensen

Den danske folkekirke syder af store og små konflikter. På en del af de kirkelige arbejdspladser har problemerne vokset sig så store, at par-

tjenesten, selv om det er organisten, der har den faglige viden, fortæller Stange.

»Men konflikter i kirken bliver også tit alvorlige, fordi parterne oplever, at de kæmper for selve deres eksistens, når de kæmper for noget. Folk investerer sig følelsesmæssigt i det kirkelige arbejde«, siger Due.

De to mæglere skelner mellem forskellige konflikter: instrumentelle eller praktiske konflikter, personkonflikter, værdikonflikter og interessekonflikter. Og pseudokonflikterne, som oftest bunder i misforståelser.

»Konflikterne er forskellige, og de kræver forskellige løsninger. Men de fleste konflikter der-